

Art

Amposta

Femme In Arts i les emocions amagades de les dones

L'acció fent ballar graneres i els poemes
de Mari Chordà clouen el festival

ACN
AMPOSTA

La lectura dels últims poemes de l'artista Mari Chordà i algunes reflexions sobre la lluita feminista de la qual l'ampostina és un referent van cloure la sisena edició del Femme in Arts a Amposta. Enguany es van oferir diàlegs, performances, videoassaigs o teatre amb el focus posat en les emocions que les dones amaguen i retenen, «emocions proscriutes» com la ràbia, i que és un fenomen que s'hereta o s'activa per por. «El cos expressa el malestar i pot ser perillós perquè emmalaltim», va advertir la comissària Anna Zaera. «La cura», però, està en l'expressió i els espais compartits com el Femme In Arts.

El Femme In Arts a Amposta va voler ressorgir i treure a la llum les emocions «amagades i callades de les dones», «molt relacionades en els valors de la societat actual», com remarca Zaera. Aquesta afectació emocional dels valors s'ha tractat amb diferents propostes al certamen, amb

diàlegs, representacions artístiques i performance, com la de la inauguració on es demostraven els sentiments de «ràbia reprimits» o «la violència com impuls per apropiat-se de l'espai que ens pertany».

Una de les conclusions del debat proposat és que «moltes vegades el cos emmalalteix perquè és un vehicle del malestar». Zaera va defensar que quan rebem aquesta «senyal d'atenció» les dones han de trobar «espais intersubjectius», com el Femme In Arts, on xerrar, relacionar-se i expressar-se per trobar «la cura i la reparació». «Hem de reivindicar els testimonis més personals, que són testimonis col·lectius i d'una època», ha apuntat Zaera.

De fet, el Femme In Arts intenta recollir «l'herència» de les dones que han precedit les generacions actuals i que han estat ocultes en l'àmbit domèstic i de la llar. «Allí també han desenvolupat una feina creativa important, perquè la cura, fer el menjar i tenir els espais, perquè siguin nets i més agradables i habitables, també és

Un grup de dones anònimes, preparades amb graneres. FOTO: ANNA FERRÁS

una feina que cal reivindicar», va dir la comissària del festival.

És una demanda que es va representar amb la primera acció col·lectiva del festival 'Denomànima'. És el resultat d'un taller creatiu de tres dies, coordinat per l'artista Maria Pons, on es va fer el quart «assaig obert» de la dansa amb graneres contra l'animitat femení, a través d'aquest objecte simbòlic «que està a totes les cases» i «que tradicionalment han tingut les dones». «La convertim en una eina de poder i d'autonomia», va contar Zaera, qui va des-

tacar que l'actuació ha estat «un dels moments més emotius» del festival enguany.

Poemari dels orígens

Abans, l'artista Mari Chordà va presentar el seu últim poemari, *No com un so* (Godall Edicions), un recull de poemes fets durant anys i cuinat a foc lent que ha descrit com a «molt territorial» sense voler acotar-lo més. «Els orígens són importantíssims. Soc ampostina i cada vegada escric més en ampostí, però he viscut molts anys també a Barcelona», va recordar.

Femme In Arts es va tancar amb *Hermafrodites a cavall o la rebel·lió del desig*, una obra de teatre i una narració en primera persona, amb eines de teatre documental, autoficció i freak show, sobre l'evolució del mite de l'hermafrodita. Durant tot el festival, l'artista plàstica i art-terapeuta Camila Sanjinés va crear dibuixos de les diferents propostes del Femme in Arts 2022 i la llibreria Guaix d'Amposta ha tingut un punt de venda a Lo Pati, amb una selecció de llibres feministes.